

вижда, не взели при това нужните предпазителни мърки и, атакувани от капуанците, които поддържали картагенската конница подъ началството на Махона, потърпели поражение, съ загуба на 1.500 души. Тъ станали по предпазливи, обаче останали прѣдъ Капуа.

А Аннибалъ, като миналъ прѣзъ Апулия, расположилъ се близо до Беневентъ, и на третия день, като не се съмнявалъ въ побѣдата надъ армията на консулитъ, която вече потърпяла едно поражение, извикалъ ги на бой близо до Капуа, които и приели поканата му. Първото сблъскване било въ тѣхна връда; за да се избавятъ отъ многобройната лека конница на Аннибала, тѣ заповѣдали на своята конница да я атакува. Но въ туй време на фланговетъ и на двѣтъ армии се показали войски (тѣбили легионитъ на Гракха, водени отъ квестора Корнелия) — и полководцитъ, въ недоумѣние, що значи това, дали въ едно и сщо време, всѣки отъ своя страна, сигнали за отстъпление. Слѣдъ това консулитъ за да отдалечатъ Аннибала отъ Капуа, раздѣлили се: Фулвий тръгналъ къмъ града Кума, а Аппий къмъ Лукания. Аннибалъ отишълъ слѣдъ Аппия. Но послѣдния, като избѣгвалъ постоянно сблъскването съ него, накаралъ го да върви подиръ му то къмъ една, то къмъ друга страна и, като го изморилъ достатъчно, веднага, щомъ Аннибалъ най послѣ се спрѣлъ, той бързо тръгналъ пакъ къмъ Капуа.

Излъгания отъ него Аннибалъ скоро намѣрилъ случай да се възнагради за безполезнитъ движения отъ едно мѣсто на друго.

Нѣкой си Центений Пенула, който билъ извършилъ нѣколко похода въ звание примипилъ, и се отличилъ въ сраженията, а сега увол-

ненъ отъ служба, живѣялъ въ Римъ, помолилъ сената да му позволи да събере 3 000 волонтери, съ които общавалъ да принесе на републиката голѣми услуги и да употреби противъ Аннибала такива военни хитрости, съ каквито той толкова пжти излъгвалъ римскитъ полководци. Сената легковѣрно повѣрвалъ на тѣзи глупава хвалба и далъ на Центения 8.000 римски и съюзни войски. Центенпй тръгналъ съ тѣхъ за Лукания, кждѣто пристигналъ вече съ двойно увеличено (16.000) число войски, тѣкмо въ туй време, когато Аннибалъ, който слѣдвалъ задъ Аппия, се спрѣлъ. Центений веднага му прѣдложилъ бой, а Аннибалъ го приелъ, безъ да се съмнява въ побѣдата надъ таквъ полководецъ и такава армия. Макаръ първата атака на Центения да била отблъсната, но боя се продължавалъ почти два часа и би се продължавалъ, може би, още по вече, ако Центений, увеличанъ отъ спомѣнитъ на прѣдишнитъ си подвизи и особено отъ желанието да не прѣживѣе срама на едно поражение, вслѣдствие на собственото си неблагоприятие, не се хвърляше въ най опаснитъ мѣста на боя, и не би билъ най послѣ убитъ въ рѣдоветъ на неприятеля. А тогава малката му армия, доведена въ безрѣдица и растройство и заловена отъ конницата на Аннибала, била истрѣбена, съ исключение на около 1.000 души, които успѣли да се спасятъ.

Слѣдъ това Аннибалъ вѣроятно би отишълъ пакъ къмъ Капуа, ако не му се прѣдставеше удобенъ случай да удържи нова побѣда. Испратени отъ жителитъ на Апулия хора го увѣдомили, че претора Фулвий и войскитъ му, обрѣменени съ плячка, не съблюдавали по напѣшената предпазливостъ и строга дисциплина. Аннибалъ веднага тръгналъ